

Förena sina böner *m. någon*. *M. det vilkor, all...* Tillika *m. sina barn*. *Från och m., till och m., från, till något, detsamma inbegripet*, t. ex.: *Från och m. sidan 1 till och m. sidan 20; från och m. April till och m. Augusti. Till och m., se för öfr. Till. M. mera, tillika med annat dertill hörande. Lefva tillsammans m. någon. Han har en son m. henne. Få pengar m. sin hustru, genom giftermålet med henne. Vara med, vara närvarande, i sällskap, följe; vara delaktig; vara på ens sida; gynna, skydda. Brukas oftast absolut, t. ex.: *Vara m. på ett kalas, en resa; han är m. blott för sitt nöje skull; han var m. oss ända fram; vara m. i en anläggning, bland de sammansvarne, i ett puts; det är jag m. om, går jag in på; är jag böjd för, tar jag del i; jag är m. i företaget för en tredjedel, deltar i &c.; han har varit m., pröfvat, genomgått, erfarit mycket; lyckan är m. honom, gynnar honom; Gud är m. oss; Gud vare m. er!* skydde er! *han är m.* (utan tonvigt) *oss*, på vår sida. — Absolut säges: *Komma, följa, spela &c. méd, t. ex.: Kommer, följer du m.? Har du lust att spela m.?* — 2) Hvad som tillhör, åtföljer person eller sak. *En gosse m. ljust hår. En kyrka m. torn. Årter m. fläsk. Knif m. skaft. Stå m. värjan i handen. Komma m. lärar i ögonen. Ett ord m. accent, m. komma efter. Dörr m. lås före. Slåde m. två hästar före, förspänd med två hästar. Säd m. ogräs i. Hjerta m. en pil igenom. Slott m. graf och vindbrygga. Kulle m. träd på. Gå m. hatten på. Ett glas m. fot under.* (Talesätt) *Stå väl, illa till m., se Stå. Det är ingenting m.* (har tonvigten) *honom*, han har ingen duglighet, drift. *Det är ute m. honom*, han är förlorad. *Huru är det m. dig?* hur mår du? *befinner du dig?* *Det är m. ... som m. ...*, det liknar ..., t. ex.: *Det är m. pengar som m. snö: de ha ingen varaktighet*, pengar likna snö deruti, att ... — 3) Ämnet, som användes, för att göra något. *Bygga m. tegel.* — 4) Verktyg, medel. *Skära m. knif. Sticka någon m. en värja. Skrifva m. en penna. Måla m. färger. Jaga m. vindhundar. Jagt m. falkar. Fästa m. nålar. M. pengar vinner man allt. Tala m. ögonen. Se m. egna ögon. Öfversätta ett ord m. ett annat. Straffa m. frihetens förlust. Betala m. pengar. Låna med otack.* — Utbildas stundom med verb i infinitiv, t. ex.: *Jag slutar m. att försäkra er om min aktning.* — Brukas äfv. ofta absolut, t. ex.: *Ej hafva att betala m.* — 5) Sättet, hvarmed något göres. *Arbeta m. mycken skicklighet. M. klokhet behandla någon. Försvara sig m. mod. Skrifva m. lätthet. M. glädje förnimma. M. sorg inhämta.* — 6) Samma riktning som ett visst föremål. *M. strömmen. M. håren, luggen.* — 7) Emot. *Strida, slåss, fäkta m. någon.* — 8) Oaktadt. *M. allt detta, har ni blifvit narrad. Det är underligt, all han, m. sitt snille, begär sådana dårskaper. M. all min aktning för honom, måste jag likväl säga, all...* — 9) Likasom. *Jag tror, finner m. er, all...* — 10) Till försvar. *I den saken kan sägas mycket både m. och mot.* — 11) *M. och mot* brukas substantivt i samma mening som: *Medgång och motgång*, t. ex.: *Han har pröfvat både m. och mot. Både i m. och mot.* Någon gång äfv. adjektivt, i betydelsen af: *Böjd, benägen, fallen för*, t. ex.: *Jag är både m. och mot, jag både vill och vill inte.* — 12) *Med,**

i sammansättningar, betecknar: a) *Följe, sällskap, förening*, t. ex.: *Medfölja, medfölje, medarbetare*; b) *Eftergift*, t. ex.: *Medgifva, medgift.* — *Konj. Också. Jag gör så m. Jag gaf honom pengar, och kläder m.* — *M. mindre*, konj. *Se Mindre.*

MEDALJ, -ällj, m. 3. (fr. *Médaille*, från lat. *Metallum*) 1) Skådepenning, minnespenning. — 2) Prispenning.

MEDALJONG, medalljå'ng, m. 3. (fr. *Médailon*) 1) Stor medalj. — 2) Äggrund figur, inneslutande en målning, t. ex. ett porträtt eller en basrelief. — 3) Infattningen af en sådan målning.

MEDALJÖR, medalljör, m. 3. (fr. *Médailleur*) En, som graverar bilder, för att aftryckas på medaljer.

MEDAN, konj. Under det att. *M. han var der, hände sig, att...* *Jag gick ut, m. han ännu låg.* (Ordspr.) *Smida, m. jernet är varmt, se Jern.*

MEDARBETA, v. n. 1. *Se Medverka, Bidraga. — Medarbetande*, n. 4.

MEDARBETARE, m. 3. - **TERSKA**, f. 1. En, som med sitt arbete deltagar i ett företag. *M. i en tidning.*

MEDARFVINGE, c. 2. pl. — *arfvingar*. En, som tillsammans med en eller flera andra ärfver en person.

MEDBOLAGSMAN, m. 3. pl. — *mån.* (mindre brukl.) En, som tillika med en eller flera andra är delägare i ett bolag.

MEDBORGARE, m. - **ARINNA**, f. 1. Medlem af ett samhälle, isynn. fritt.

MEDBORGARRÄTT, m. sing. De samhällsrättigheter, som tillkomma en medborgare.

MEDBORGEN, m. sing. Person, som är borgen för någon tillsammans med en eller flera andra.

MEDBORGERLIG, a. 2. Som tillhör, har afseende på, anstår medborgare. *M-a dygder, förtjenster.*

MEDBORGERLIGEN, adv. Såsom, i egenkap af medborgare.

MEDBORGERLIGHET, f. 3. Medborgerlig anda, medborgerligt sinne.

MEDBRINGA, v. a. 1. o. 2. (böjes som *Bringa*) Bringa, föra med sig. — *Medbringande*, n. 4.

MEDBRODER, m. 3. pl. — *bröder*. 1) En, som tillsammans med en eller flera andra bekläder ett embete, förrättar en tjänst, är tjänsteman i ett embetsverk. — 2) Medlem i ett samfund. — 3) *Se Broder, 2. Medbroder i tron, se Trosförvand.*

MEDBRODERSKAP, n. 3. Det förhållande, som äger rum mellan medbröder.

MEDBROTTLIG, a. 2. Delaktig i ett brott tillika med en eller flera andra. Brukas ofta substantivt, t. ex.: *Han har flera m-a.*

MEDBROTTLIGHET, f. 3. Egenskap af medbrottslig, delaktighet i ett brott.

MEDBROTTLING, m. 2. En, som tillika med en eller flera andra är delaktig i ett brott.

MEDDELA, v. a. 1. Gifva del af, göra delaktig af; bibringa; låta veta. *Magneten m-r jernet sin kraft. M. någon sina tankar, insigter. M. någon en sjukdom. M. en rätt sökande domstolens beslut. — M. sig, v. r. 1) Gifva del af sina tankar. Han gjorde del, utan att m. sig åt någon. — 2) Blifva gemensam, delas. Hans sorg m-de sig åt alla. — Meddelande*, n. 4.

MEDDELBAR, mä'd-delbår, a. 2. Som kan meddelas.